

Jak vydělávat na holokaustu II

Už téměř čtyři roky se obecně prospěšná společnost Památník Šoa Praha snaží umlčet MF DNES, která v říjnu 2015 upozornila na to, jak se z veřejných rozpočtů tahají peníze na velký byznys příkrý úšlechtilou myšlenkou. MF DNES však bude v informování veřejnosti pokračovat.

Jaroslav Plesl
šéfredaktor MF DNES

Nejdříve si připomeneme, o co jde. V polovině října 2015 vyšel v MF DNES komentář již zesnulého redaktora Vojtěcha Varyše, který svůj text nazval „Jak vydělávat na holokaustu“. Varyš se tehdy pozastavil nad podivnými okolnostmi pronájmu státem vlastněné budovy nádraží Praha-Bubny, odkud byl za německé okupace transportováni Židé do koncentračních táborů. „Organizace Památník Šoa totiž vznikla krátce předtím, než bez výběrového řízení uzavřela smlouvu s Českými drahami a bubenská nádraží získala za symbolickou cenu do nájmu na padesát let. Slibila, že nádraží na své náklady zrekonstruuje a zřídí v něm památník holokaustu. K tomu však dosud nedošlo,“ stojí v textu, který pobouřil zakladatele „obecně prospěšné společnosti“ tak, že se zřejmě v rámci své obecně prospěšné činnosti rozhodl hnát MF DNES k soudu.

Vadilo jim, že Varyš nazval „ambiciózní podnikateli s historií“ či „figurami proslulými čichem na dobrý kšeft“. Svůj „obecně prospěšný“ boj proti názorům ko-

mentátora MF DNES teď tyto figury u Nejvyššího soudu prohrály. Podle rozsudku z letošního června Varyšova kritika okolností vzniku Památníku Šoa nevybočila z rámce, který je potřebný pro svobodné šíření názorů a myšlenek.

70 milionů od Prahy

Pojďme se proto podívat, jak projekt v Bubnech pokračuje. A jak šikovni jsou „podnikatelé s historií“, kteří mají skutečně nedvídany talent pracovat s veřejným majetkem a s veřejnými rozpočty. Od roku 2015 totiž urazili pořádný kus cesty, a dokonce se jim podařilo sehnat peníze, které v onom roce 2015 ještě na opravu nádraží neměli. Sehnali je totiž z veřejných rozpočtů.

Nejdříve se elegantně vyvázali ze smlouvy, kterou bez výběrového řízení uzavřeli s Českými drahami. Pozemek a budovu nádraží Praha-Bubny si nakonec od Správy železniční dopravní cesty loni v srpnu pronajalo hlavní město Praha a tehdejší primátorka Adriana Krnáčová zároveň předložila Radě hlavního města Prahy návrh na „podvypůjčku“ nádraží na 99 let do rukou – hádáte koho? No přece do rukou obecně prospěšné společnosti Památník Šoa Praha.

Přitom ve smlouvě, kterou Praha podepsala se SŽDC, se zavazuje zhotovit v budoucve nádraží památník na své náklady, ale v souladu s architektonickou studií, kterou si u studia ARN zadala naše známá obecně prospěšná společnost Památník Šoa Praha. No není to krásný byznys z veřejných zdrojů? Nemluvě už o tom, že návrh studia

ARN - a teď si dovolím drobné subjektivní hodnocení - je prostě hnusný.

Budova nádraží, kde tolik našich nevinných spoluobčanů začalo své putování do plynové komory, si nezaslouží žádný sarkofág, ze všeho nejlépe připomínající mi ten v Černobylu. Zaslouží si zachovat podobu, kterou mělo nádraží Praha-Bubny ve čtyřicátých letech. A když už má být pod křídly hlavního města, zasloužila by si budova také otevřenou a transparentní architekturu.

Vojtěch Varyš měl pravdu, když napsal, že projekt vedou „figury proslulé čichem na dobrý kšeft“.

Mimořádně soustředěný, kde je Česká komora architektů? Spi? Nebo ji to vůbec nezajímá?

Tim to však ani zdaleka celé nekončí, protože - jak již uvedeno výše - závazek financovat vznik památníku na sebe převzalo hlavní město Praha. „Tato investice bude hrazena z rozpočtu hlavního města Prahy, kapitálových výdajů, kapitoly 8, čísel akce 44073, kde je pro rok 2018 vyhrazeno na přestavbu 20 milionů Kč, s výhledem dokončení akce v letech 2019-2020

s dalším čerpáním ve výši 51 milionů Kč,“ stojí v důvodové zprávě předložené tehdejší primátorkou Krnáčovou.

Takže si to shrňme. Obecně prospěšná společnost Památník Šoa Praha uzavřela smlouvu s Českými drahami, v níž se zavázala k něčemu, na co nedokázala sehnat peníze. Když to neklaplo, domluvili se šikuli s vedením Prahy, že to zaplatí Pražané, ale obecně prospěšná společnost o svůj projekt nepřijde. To celé bez výběrového řízení.

Ukázkové chupe

Takže Vojtěch Varyš měl do posledního písmena pravdu, když před čtyřmi lety napsal, že projekt vedou „figury proslulé čichem na dobrý kšeft“. Bohužel, nikdo ve vedení Prahy jeho varování nevyšlyšel. Primátorka Krnáčová se místo toho rozhodla zcela ostudně pronájem státního majetku podpořit a nalít desítky milionů korun do klasického příkladu toho, čemu se hanlivě říká „holokaust byznys“.

Asi už se sluší jen dodat, že současně vedení města o všem ví, ale strčilo hlavu do písku. To jsou ti Práti, kteří volají po transparentnosti a nezneužívání veřejných peněz. To je hnuti Praha sobě, jehož předáci problém znají ještě lépe, neboť nádraží se nachází na území Prahy 7, odkud hnuti vzešlo. Ale proč ne. Když se může na nádraží Praha-Bubny pod jednou střechou připomínat holokaust i poválečný odsun Němců, což je ukázkové chupe, může tam být jednou i památník hospodaření Prahy. To bude Praze 7 slušet.

Forum čtenářů

Hnojivo v granulích a vltavská kaskáda

Špatné a často nedostatečné hospodářství vede ke snížení schopnosti krajiny zadržovat vodu. Voda z ní rychle odtéká a kvůli vyšším teplotám se rychleji odpařuje. Často slyšíme o chybějících rybnících a vodních nádržích. Vodní stavby lokálně krajinně pomáhají, ale jejich realizace je finančně i časově náročná. Z volné hladiny se také voda proti vegetaci a půdě odpařuje rychleji. Významnější a rychlejší způsob, jak zadržovat vodu, je zvýšení podílu organické hmoty v půdě. Přírodní způsobem je zapravování posklizbových zbytků do půdy, změna osevních postupů a nejlepší volbou je hnojení hnojem.

Orná půda tvoří 37,4 % Česka a zabírá necelých 3 miliony hektarů. Lesy zabírají 33,9 % plochy státu. Praktickým hnojením lze v 5 centimetrech půdy zvýšit retenci vody o 1,5 litru na m². Zvýšením podílu organické hmoty v 30 centimetrech půdy lze dosáhnout zvýšení vlhkosti o 8 procent, což představuje zvýšení zadržované vody v půdě rovnající se množství vody vltavské kaskády, která představuje objem 1,353 miliardy kubíků vody.

Lesní půdy obsahují oproti orné půdě vyšší podíl organické hmoty. Mikroklíma zajišťuje menší rozklad organické hmoty nežli v obdělávané orné půdě. V posledních letech jsou však kvůli suchu a přemnožení kůrovců postaveny i lesy, kde dochází ke zvýšené těžbě. Mikroklíma mizí a lokality jsou vystaveny vysokým teplotám. Sluneční záření a vysoké teploty zvyšují rozklad organické hmoty a snižují její podíl v půdě. Klíesá schopnost zadržet vodu. V těchto podmínkách je uchylen a rozvoj lesní výsadby výrazně ztížen. Zajistit rychlou obnovu lesa a minimalizovat úmrtnost sazenic je jedním z hlavních cílů lesnictví. Alternativou jsou organické hnojivo (hmůj a kompost) představují granulované organické hnojivo. Význačtější se rynchou výrobou a jednodušší logistickou aplikací, mají schopnost jako houba nasávat velké množství vody a postupně ji uvolňovat. Organické hnojivo zvyšuje výnos a výhodou je i bezplevelnost.